

K Ö B Á N Y A I REFORMÁTUS EGYHÁZI ÉLET

A BUDAPEST-KÖBÁNYAI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG TUDÓSÍTÓJA

„Örök életnek beszéde van nálad”

Változó, bizonytalan, útvesztőkkel teli világunkban egyedül a Szentírás életünk örök és változatlan útikalauza. Mellette sokféle útikalauznak tűnő jelenség létezik: baráti kör, televízió, közösségi oldalak, internet, közszellem stb. De egyedül a Szentírás mond el mindent, ami az értelmes, boldog emberi élethez szükséges. Elmondja, hogy honnan jövünk és hová megyünk. Nem véletlenszerűen élünk, hanem küldetésünk van. Elmondja, hogy kicsoda Isten és mit gondol rólunk, és mi a célja velünk. A Biblia változó világban változatlan üzenetet hordoz: Isten szeret téged, és Jézus Krisztust adta érted, hogy ha hiszel Őbenne, örök életed legyen.

A reformáció elindulását is a Szentírás (újra)felfedezésének köszönhetjük. Luther Márton ágostonrendi szerzetesként elmélyedt a Biblia olvasásában, szorgalmasan tanulmányozta azt, mikor egy napon megtalálta a döntő Igét, ami elindította élete, majd egyháza megreformálását: „Az igaz ember hitből él” (Róm 1, 17).

Miért fontos Isten üzenetére figyelni? Azért, mert „örök életnek beszéde” az. Sokféle szó, beszéd érkezik el hozzánk naponta, ezek nagy része hiábavaló fecsegés. Isten az Ő beszédét, Igéjét azért adja, hogy vezessen minket a boldogság, a bölcsesség és szeretet, vagyis az élet útján. Ezt ismerték fel a reformátorok, amikor kimondták a **Sola Scriptura** = **Egyedül a Szentírás** elvét, és ezt ismerte fel a zsoltáros: „Lábam előtt mécses a Te Igéd” (Zsolt 119, 105).

Szükségünk van útmutatásra, vezetésre, mert mi, emberek lehetünk szépek, okosak és ügyesek, de alapjában véve tanácstalanok vagyunk. Nem tudjuk, mit hoz a holnap. „Mint ki éjjel vízben gázol, s minden lépést óva tesz” (Arany János). Ezért kell lábunk elé mécses, ami megvilágítja az utunkat, hogy lássuk, hova lépünk. Isten szava, Igéje, a Vele való kapcsolat bevilágítja az utunkat. Jézus Krisztus azt mondja: „*Én vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem járhat sötétségben*” (Jn 8, 12). Ha Ő vezet, akkor látjuk, hova lépünk. Ez a mécses nem alszik ki soha. Isten beszéde örök, minden időben ugyanaz marad, melynek fényénél mindig meglátjuk a következő útszakaszt. „*Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak*” (Mt 24,35). Megóv attól, hogy szakadékba zuhanjak vagy elessek; „oltalmaz, hogy meg ne üssem lábamat a kőben”.

Az Ige vezet, tanácsol, megmutatja, merre kell menni, mit kell tenni, de ahhoz, hogy jól menjen a dolgunk, ezt meg is kell fogadni! Segít nekünk, lámpást ad a kezünkbe Isten, adja az Ő vezetését, de nekünk e vezetést meg kell fogadnunk és engedelmeskednünk kell annak.

Egyszer egy ifjú rabbinövendék panaszkodott öreg mesterének: Mondd, miért van az, hogy amikor a tekercsek fölé hajolok, és a Tórát tanulmányozom, gyönyörűség tölti el a szívemet, de mihelyst visszamegyek az emberek közé, eltűnik az öröm, és sötétség nehezedik a lelkemre? Az öreg rabbi elmondott egy történetet. „Úgy van ez, mint amikor egy vándor éjszaka sűrű erdőn megy át és bizonytalanul botorkál a fák között. Aztán találkozik egy másik vándorral, akinek lámpás van a kezében. Örömmel csatlakozik

A TARTALOMBÓL:

SZTÁRAI MIHÁLY	2. oldal
AMI VOLT	3. oldal
BIBLIAI TÁBOR	4. oldal
GYERMEKTÁBOR	5. oldal
BIZONYSÁGTÉTEL	6. oldal
AMI LESZ	7. oldal
ÁLLANDÓ ALKALMAINK	8. oldal

hozzá és így a lámpás fényénél mindketten biztonságosan haladnak az úton. Ámde egy útkereszteződésnél el kell válniuk egymástól, mert az útítárs más irányba folytatja az útját. Folytatódik tehát ennek a vándornak a sötétségben botladozása.” Aztán megmagyarázta az öreg rabbi a történetet: amíg a Tóra fénye csak „kívülről” világítja meg az utadat, ne csodálkozz, ha újra meg újra reád tör a sötétség. Majd ha a szívedet tölti be fényével, akkor lesz állandó az örömöd!

Mi, református keresztyének, rendszeresen olvassuk a Szentírást és boldogan tapasztaljuk, hogy az Ige „vezérel” minket. De vajon „belülről” vezérel, vagy csak úgy, ahogyan a történetbeli ifjú növendéket? Életünk kritikus helyzeteiben derül ki igazán, hogy mi van a kezünkben és mi van a szívünkben. Az emberélet végéig tart annak tanulása, hogy ne csak a kezünkben legyen a jó utat mutató Ige-lámpás, hanem a szívünkben.

Sz-S.G.

Sztárai Mihály, az énekes reformátor (1500-1575)

A reformáció korának egyik legimpulzívabb alakja, **Sztárai Mihály** ferences rendi szerzetesből vált Luther tanainak követőjévé. Sosem félt kockára tenni az életét azért, ami fontos volt neki. A mohácsi csatába is elment, hogy védje a hazáját. Amikor a törökök elfoglalták Magyarországot, a teljes káosz és fejetlenség közepette elindult reményt vinni a reménytelenségbe. Nyilvános

hitvitákat tartott, s ilyenkor előfordult, hogy teknők alá rejtve kellett kimenteni őt a felingerelt hallgatóság közül. Máskor meg egy-egy karóra szúrt tők bánta, hogy épp egy vérszomjas török vagy bosszúra éhes ellenfél került az ajtaja elé.

Állandóan rőtta az utakat, 25-30 kilométert is gyalogolt naponta, éhezve, fáva, csak hogy célba juttassa Isten evangéliumát. Hét év alatt százhusz helyen szervezett gyülekezetet a Dráván innen és túl, fiatal lelkészeket állítva

az élükre, akiket ő maga igazgatott. Templomokat hozatott rendbe, iskolákat létesített, színielőadásokat rendezett. Rengeteget írt (gyülekezeti ének, zsoltár, vallásos história, dráma, prédikáció), s ezeket többnyire előszóban terjesztette a hallgatóság között. Két éneke az istentiszteleteinkről is ismerős lehet (173. *Mely igen jó, 157. Mindenkoron áldom*).

Mindamellet, hogy Sztárai egy igazi túlélő volt, határozott célokkal, falakat döntögető elhivatottsággal megáldva, volt egy ajándéka, amit zseniális módon tudott felhasználni: ismerte a nép nyelvét és szívét:

„Útja sok-sok kilométeren keresztül néptelen városok és falvak üszkös romjai között vezet el. Ember sehol, csak károgó varjúsereg és éhes kóbor kutják. – Óh, Uram! – kiált fel fájdalmasan-, kinek hirdessem itt a te vigasztaló ígédet?

Feláll egy magas dombra, és végignézi a néptelen tájon. Egyszerre jó gondolata támad. Előveszi hegedűjét, és elkezd hegedülni, majd erős, csengő hangon énekelni kezd. Szívből jön a hang, messze száll, tele van Istent kereső könyörgéssel: „Sok ínségünkben hozzád kiáltunk, Felséges Isten, Mert parancsoltad, hogy megkeressünk a mi szükségünkben.”

S lám egyszerre megelevenedik a táj. Földbe vajt odúkból, a nádas sűrűjéből csonttá-bőrré aszalódott férfiak, asszonyok és gyermekek bújnak elő. Alig van emberformájuk. Láttukra kicsordul Sztárai könnye, szíve megtelik forró szeretettel.

– Szegény, nyomorult népem, ne essetek kétségbe. Ha mindenki el is hagyott, Isten soha nem hagy el titeket. Szeret és szán benneteket. Ha ideig-óráig el is fordította orcáját népünkről – ha megtértek –, ismét felénk fordul, megépíti újra hazánkat, és leveszi rólunk a török terhes igáját.

Az emberek sírva hallgatták.

– Ne sírjatok – bízatta őket Sztárai. – Fogjatok újra munkához. Építsétek fel hajlékaitokat, műveljétek a földet, és bízzatok a jobb jövőben, mert Isten veletek van.

Amikor elbúcsúzik tőlük, hogy egy másik romos falu népét keresse föl, alig akarják elengedni. Tartanak vissza, de Sztárait hajtja a belső tűz: minél több helyre elvinni az evangélium vigasztaló szavát.” (Turbucz Erzsébet: Szöveggyűjtemény)

Sztárai fényt, Igét és hitet hozott magyar népünknek. Nem magának toborzott híveket, hanem embereket gyűjtött Jézus Krisztusnak. Az volt a célja, hogy a Szabadítóhoz, az Üdvözítőhöz menjenek a sok nyomorúságot látott emberek.

Vajon mit tenne ma Sztárai Mihály, ha a mai Magyarországon, Budapesten, Kőbányán keresztül vezetne az útja?

Estefelé talán leülne egy padra, elővenné a hegedűjét, elénekelne egy istenes éneket, majd azt mondaná: Szegény nyomorult népem, ne essetek kétségbe! Ha sok mindenki el is hagyott, Isten soha nem hagy el titeket! Bízzatok a jobb jövőben, mert Isten veletek van!

Mai Sztárai Mihályok! Most sincs kevésbé szükség a Lélek erejére, mint 500 évvel ezelőtt volt. Üljetek hát ki a terekre, énekeljétek Isten dalait!

„Lám, Istennek anygala mind tábort jár,
Az istenfélő emberek körül jár.
Az Istentől azért ki oltalmat vár,
Útjaiban mindenütt az nagy jól jár.

Segítségül azért Istent hívjátok,
Ő jóvoltát kóstoljátok, lássátok!
Igen nagy jó, azt bizonynyal tudjátok:
Benne bízó emberek mind boldogok!”

Használjátok a tehetségeket, a helyzet nyújtotta lehetőségeiteket, hadd épüljön Isten országa bennünk, közöttünk, általunk!

AMI VOLT...

2025. június 1-én 15 ifjú (7 lány és 8 fiú) **konfirmált**, tett vallást Szentháromság Istenbe vetett hitéről. A képen az alsó sorban balról jobbra: Dibácsi Boglárka, Hangay Lilla, Hangay Olivér, Magyarai Dávid, Mihálovics Léna, Fejér Annamária és Zombor Zsófia. Középső sorban (balról jobbra): Vass Noel Bence, Szakács Zsolt, Bereczki-Bartha Hanna, és Kunvári Milán. Felső sorban: Regős Hunor, Kovács Zétény, Papp Dorina és Kovács Botond. Isten áldja meg gazdagon mindnyájuk életét!

Idén is megrendeztük a **Presbitercsaládok Találkozóját**. Testi-lelki eledelben, kellemes beszélgetésben, testvéri közösgében volt részünk.

Aug. 2-án **ifjúsági délutánra** jöttünk össze. Míg énekelünk, az Igében elmerültünk, beszélgettünk, elkészült az étel is a bográcsban.

Tanévnyitó istentiszteleten adtunk hálát Istennek a nyári szünidőben kapott örömekért, pihenésért, és kértük Isten áldását a 2025/26. tanévre. Szeptember 1-én Kőbánya 9 általános iskolájában és 7 óvodájában elkezdődött a református hittan oktatás is. Így csaknem 300 gyermeknek hirdetik, tanítják heti rendszerességgel az evangéliumot hittanoktatóink. Isten áldja meg gazdag gyümölcsözéssel munkájukat!

Kőbányán már 1933-ban létezett református gyülekezeti vegyeskar és gyermekkórus, mely közel 100 főt számlált. A kommunizmus korszakában azonban feloszlatták. A 2000-es évek elején szerveződött újjá. 2010-ben névadó koncert és istentisztelet keretében vette fel Sztárai Mihály nevét, megőrizve az ősi nagykaros hagyományát. Hívunk és várunk sorainkba mindenkit, aki szeret énekelni, az Urat dicsérni, sugározni, hogy élő, szerető, megváltó Istenünk van! A fotó október 5-én készült, a **Kőbányai Kórusok Találkozóján**.

Napközis gyermektábor

2025. augusztus 11-15. között tartottuk napközis gyermektáborunkat, melynek témája: **ISTEN HÁZÁBAN**. Az első napon körbejártuk a mi 125 éves templomunkat, azután bent tekintettünk meg mindent tüzetesen. Arra a kérdésre kerestük a választ, hogy miért különleges a mi templomunk?

Isten háza **SZENT HELY**, vagyis elkülönített, különleges, Istennek szentelt hely. Az Istennel való találkozásnak a helye. Elkülönített időt töltünk itt, amikor istentiszteletre jövünk a nyugalom napján és ünnepnapokon.

A hét során meglátogattuk Kőbánya valamennyi templomát: jártunk a Lengyel templomban, az evangélikus, a Szent László római katolikus és a Mindenki templomában, de mind közül a miénket találtuk a legszébbnek. Sétából hazafelé jutott idő játékokra is a közeli játszótéren, de még a Gyermekkönyvtár csöndjének nyugalomát is megkóstolhattuk.

A foglalkozásokon tanultunk a szent sátorról, mely Izráel népe számára a pusztai vándorlás évei alatt az istentisztelet és az áldozatbemutató helye volt. Azután Sámuel prófétáról tanultunk, aki kisgyermekként került a szent hajlékba, és akiről azt olvassuk a Bibliában, hogy „*az Úr vele volt, és semmit sem engedett földre hullani Igéiből*” (1Sám 3, 19). A templomépítő bölcs Salamon példája is nagyon tanulságos volt számunkra. A negyedik napon az ifjú Jósias királyról hallottunk, aki a templomjavítás során megtalált mózesi törvényekhez igazította népe életét. Az Úr Jézus is szerette Isten házát - gyermekként is, felnőttként is. Lukács evangéliuma tudósít arról, hogy a 12 éves Jézus mennyire otthon volt a templomban.

A pénteki záróalkalom különös élményt tartogatott gyermekeknek, szülőknek egyaránt. A Gulliver Színpad művésznőinek, Gulyás Viviennek és Mihalovics Klaudiának előadásában Békési János: *Legyetek olyanok, mint a gyermekek* című tanulságos művét láthattuk.

Sz-S.G.

Bizonyítétele

Csathó Péterné Lakatos Mária vagyok. Nyolcan vagyunk testvérek, én másodikként születtem. Miután világra jöttem, az orvosok megállapították, hogy gyógyíthatatlan szívbetegségem van. Mondták a szüleimnek, hogy mondjanak le rólam, nincs számomra orvosi segítség. Édesanyám rendíthetetlen hite, az Igébe vetett bizodalma, amit a Józsué könyvéből olvasott aznapra kijelölt olvasmányként: „Tisztítsátok meg magatokat, mert holnap az Úr csodát cselekszik köztetek” (Józ 3,5) – megjutalmaztatott. Másnapra a „csoda” megtörtént,

az orvosok legnagyobb ámulatára a betegségnek nyoma sem maradt.

Azóta eltelt 60 év, és Isten kegyelméből még mindig tart a „csoda”. Szüleim istenfélő, hívő emberek voltak – édesanyám még életben van, édesapámat közel 13 éve szőlította haza az Úr – és bennünket is így igyekeztek nevelni. Kicsi kortól imádságra kulcsolták a kezünket, megtanítottak imádkozni. Miután már tudtunk olvasni, megkaptuk az első Bibliánkat, amit minden nap olvas-

nunk „kellett”. Azóta sem tettük le a kezünkől, naponta olvassuk testvéreimmel együtt. A rendszeres templomba járás is az életünk részévé vált.

Nekem nagyon nehéz volt megtérnem, mert azt gondoltam magamról, hogy én túl jó vagyok ahhoz, megtérni csak a bűnös embereknek kell. Aztán 17 éves koromban a napi igeolvasás közben felnyitotta az Úr a szememet, amikor azt mondta Nikodémusnak: „Szükség néktek újonnan születnetek” (Jn 3,7). Elgondolkodtam rajta, hogy Nikodémus nem volt egy rossz ember, mégis szüksége volt újjászületésre? Akkor nekem is szükségem van rá? Életemben először imádkoztam úgy, hogy jöjjön be az Úr Jézus a szívembe, hogy ne csak tudjak Róla, hanem éljen bennem. Ezt követően megláttatta velem, hogy mennyi bűnt követtem el addigi életemben, és szükségem van az Ő kegyelmére és bocsánatára.

Amikor Édesanyám születése után „visszaímádkozott” az életbe, megígérte az Úrnak, hogy egész életemet Őneki adja. Miután leérettségiztem, én is meghoztam azt a döntést, hogy Isten szolgálatára szentelem az életemet, mint hálaáldozatot. Egy lelkipásztor igehirdetéseit gépeltem 15 éven keresztül, amelyet sok száz testvér számára eljuttatott levél formájában. Amikor Isten hazahívta őt a mennyi hazába, a legkisebb öcsém éppen akkor fejezte

be a teológiát, és kérte, hogy menjek vele együtt szolgálni egy Békés megyei kis gyülekezetbe.

Ezután felköltöztem Budapestre, és 2000 májusában házasságot kötöttünk Csathó Péterrel, és együttesen M. Basilea Schlink német lelkesítő író könyveinek magyar nyelvű kiadásával könyvmissziós szolgálatot végzünk. A korábbi gyülekezetekben is, ahova jártam, és ezt követően itt Budapesten két gyülekezetben is részt vettem a gyermekmunkában, amely nagy örömmel töltött el. Isten nem adott nekünk saját gyerekeket, de a gyülekezetbe járó gyermekek ezt jól tudták pótolni.

Két évvel ezelőtt Parkinson-kórt diagnosztizáltak nálam. Próbáltam elfogadni, és szembenézni a betegség adta kihívásokkal. Mostanra azonban kiderült – több orvos is megerősítette –, hogy nem vagyok Parkinsonos beteg. Ez ismét egy óriási „csoda” az életemben, amelyet nem tudok eléggé megköszönni Istennek. Jelenleg fokozatosan próbálom elhagyni azokat a gyógyszereket, amelyekkel kezelték ezt a nem létező betegséget. Még nem tudom, mi lesz a végkifejlete, de bízom az Úrban, aki eddig is csodálatosan hordozott, őrzött, megtartott.

2023 Pünkösdjén jöttünk vissza a Kőbányai Gyülekezetbe – ahova a 2000-es évek elején már jártunk vagy két évig, de mivel felkérést kaptam egy másik gyülekezettől a gyermekszolgálatra, így átmentünk abba a gyülekezetbe. Amikor ide visszatértünk, olyan érzésünk támadt, hogy hosszú út után végre hazaérkeztünk, otthonra találunk. Annál is inkább, mert mi is kőbányaiak vagyunk, Kőbánya Ligettelek részén, a Kőbánya-Felső vasútállomásnál lakunk.

Nagyon sok áldást kapunk a vasárnapi istentiszteleteken és a hétközi bibliaórákon egyaránt. Sok drága Testvérrel kerültünk közeli, lelki kapcsolatba. Szívesen részt veszünk szombatonként a templom és környéke rendbetelelésében. Férjem a templomkert építésében, gondozásában találta meg a szolgálatát.

A konfirmációi áldó Igém ez volt: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az életnek koronáját!” (Jel 2,10). Az a szívem leghőbb vágya, hogy mindvégig maradhassak hűséges az Úrhoz, hogy ama napon átvehessem majd Tőle az életnek koronáját.

AMI LESZ...

Állandó alkalmainkon kívül a következő ünnepi alkalmakra hívjuk és várjuk kedves testvéreinket:

- október 11-én (szombaton) 18 órától **Szüreti Batyus Bál** a Nagyteremben
- október 29-30-31-én (szerda – csüt – péntek) **Kálvin Esték**
- október 29-én 17 órakor Dr. Ferencz Csaba, az ELTE Geofizikai és Űrkutatási Tanszékének professzora előadása a Nagyteremben: **Isten vezetése magyar népünk életében**
- október 30-án 17 órakor Dr. Köő Artúr gimnáziumi történelemtanár, a Magyarorsággutató Intézet munkatársa előadása a Nagyteremben: **Magyar és protestáns államférfiak a 19-20. század fordulóján**
- október 31-én a **Reformáció emléknapiján** 17 órakor ünnepi istentisztelet a templomban, koszorúzás a gályarab prédikátorok emléktáblájánál
- november 2-án (vasárnap) 10 órakor **fel nőttek konfirmációja**
- november 30-án (advent 1. vasárnapján) 15 órakor **Adventi szeretetvendégség** a Nagyteremben
- december 20-án (szombaton) 17 órakor a Pataky Női Kar **karácsonyi hangversenye** a templomban
- **december 24-én** (szerdán) 17 órakor szentesti istentisztelet a templomban
- **december 25-én** (Karácsony 1. napján) fél 9, 10 és 17 órakor ünnepi istentiszteletek. Úri szent vacsora fél 9-kor és 10 órakor
- **december 26-án** (Karácsony 2. napján) fél 9, 10 és 17 órakor ünnepi istentiszteletek. Úri szent vacsora fél 9-kor és 10 órakor
- **december 31-én** (szerdán) 17 órakor óévi hálaadó istentisztelet
- **2026. január 1-én** (csütörtökön) 10 órakor újévi ünnepi istentiszteleten könyörgünk Isten megtartó kegyelméért és áldásáért a 2026. esztendőre

Tájékoztatjuk kedves Testvéreinket, hogy gyülekezetünkben a Presbitérium határozata szerint az **egyházfenntartói járulékok** (ajánlott) összege 2025. évben **15.000.-Ft/ fő**. Hangsúlyozzuk, hogy ez **ajánlott** összeg, vagyis akinek megterhelő, fizethet kevesebbet, vagy akár több részletben is, aki pedig megteheti és szívét Isten arra indítja, adhat többet is. Talán nem mindenki tudja, hogy gyülekezetünk önfenntartó, ami azt jelenti, hogy nem kapunk állami támogatást, minden kiadásunkat a gyülekezeti tagok (persely)adományaiból és az egyházfenntartói járulékokból kell kiegyenlíteni. Az a felnőtt **református egyháztag**, aki az egyházfenntartói járulékot *akár személyesen a Lelkeszi Hivatalban, akár postai úton (sárga csekken)* befizeti, annak neve bekerül a Választói Névjegyzékbe, azaz szavazati joga van az Egyházközségi Közgyűlésen. Ezenkívül az illető kifejezi azt a szándékát, hogy gyülekezetünkhöz tartozik, és részt vállal annak anyagi teherhordozásából. Kérjük, hogy aki csekken vagy banki átutalással több személynek is befizeti az egyházfenntartói járulékot, szíveskedjen a családtagok neveit és a lakcímet is feltüntetni a Választói Névjegyzék pontosítása végett. Köszönjük! Itt hívjuk fel a kedves Testvérek figyelmét a **családlátogatás** lehetőségére, melyre a lelkipásztorral előre egyeztetett időpontban kerül sor, és rövid beszélgetésből, igeolvasásból és imádságból áll.

„Uram, szeretem a te házádban való lakozást, és a te dicsőséged hajlékának helyét” (Zsoltárok 26, 8)

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

- ◆ vasárnap fél 9 és 10 istentisztelet
- ◆ vasárnap 18 órakor (okt. 26-tól 17 órakor) esti istentisztelet
- ◆ vasárnap 10 órakor gyermek-istentisztelet
- ◆ kedden 18 órakor (okt. 26-tól 17 órakor) bibliaóra a Kisteremben
- ◆ minden hónap első csütörtökén 18 órakor presbiterek órája
- ◆ minden hónap utolsó vasárnapján 10 órakor úrvacsoraosztás
- ◆ szombaton 14 órakor konfirmációi előkészítő a Kisteremben
- ◆ Énekkari próba: a vasárnap délelőtti istentisztelet után
- ◆ minden hónap első vasárnapján szeretetvendégség a délelőtti istentisztelet után

**ALKALMAINKRA SZERETETTEL HÍVUNK ÉS VÁRUNK
MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKET!**

A lelkeszi hivatal címe: 1105 Budapest, Ihász u. 15.

Telefon: 261-2205

Fogadási idő: hétköznapokon 9 – 13 óra között

weblapunk: www.refkobanya.hu

KŐBÁNYAI REFORMÁTUS ÉLET - 2025. október
A Budapest-Kőbányai Református Egyházközség tudósítója
Megjelenik negyedévente
Felelős szerkesztő: Szilágyi-Sándor Gabriella lelkipásztor
Nyomdai munka: SZELKER Nyomda

E lap előfizetési díja vagy példányonkénti ára: tetszés szerinti adomány.